

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 35/06
06.07.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, mr Ljubice Jeremić i Biljane Dragojević, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat u Beogradu, protiv tuženog "BB", radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu broj Gž.I 828/05 od 1.6.2005. godine, u sednici veća održanoj 6. jula 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Beogradu broj Gž.I 828/05 od 1.6.2005. godine tako što se odbija žalba tužioca i POTVRĐUJE presuda Četvrtog opštinskog suda u Beogradu broj P.I 770/03 od 31.5.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Četvrtog opštinskog suda u Beogradu broj P.I 770/03 od 31.5.2004. godine odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se poništi rešenje broj 1-10022 tuženog donetog od strane generalnog direktora "BB" i to 5.6.2003. godine kojim je tužiocu raspoređenom na poslove pomoćnika rukovaoca goriva prestao radni odnos kod tuženog, te da se obaveže tuženi da mu nadoknadi troškove spora u iznosu od 28.200,00 dinara u roku od 15 dana.

Okružni sud u Beogradu je presudom broj Gž.I 828/05 od 1.6.2005. godine preinačio navedenu presudu Četvrtog opštinskog suda u Beogradu tako što je usvojio tužbeni zahtev tužioca i poništio rešenje generalnog direktora tuženog od 5.6.2003. godine te obavezao tuženog da tužiocu na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 35.400,00 dinara, sve u roku od 8 dana.

Protiv naznačene presude Okružnog suda u Beogradu tuženi je izjavio blagovremenu reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilac je dao odgovor na reviziju kojim je tražio troškove za sačinjenje odgovora.

Revizija tuženog je osnovana.

U provedenom postupku nije počinjena bitna povreda postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. Zakona o parničnom postupku, a na koju povredu Vrhovni sud Srbije pazi po službenoj dužnosti.

Iz utvrđenih činjenica proizilazi da je tužilac obavljao poslove rukovaoca goriva kod tuženog i da mu je radni odnos prestao rešenjem generalnog direktora od 5.6.2003. godine s pozivom na odredbu člana 101. stav 1. tačka 5.

Zakona o radu zbog toga što je tužilac učinio krivično delo na radu odnosno u vezi sa radom jer je u periodu od oktobra meseca 2002. godine do hvatanja počinioca krivičnog dela učestvovao u pomaganju izvršenja krivičnih dela krađe goriva iz službenih vozila "BB". Na osnovu rešenja od 9.5.2003. godine tužilac je udaljen sa rada do konačnog rešenja a najduže 3 meseca počev od 9.5.2003. godine. Utvrđeno je da su u noći između 24. i 25. aprila 2003. godine dva lica izvršila krađu goriva na taj način što su gorivo presipali iz službenog vozila u kante, a potom kante za gorivo prebacivali preko ograde, a da je tužilac za to vreme u dogovoru sa njima, vršio osmatranje i pazio da neko ne naiđe. Protiv tužioca ne postoji osuđujuća krivična presuda za krivično delo učinjeno na radu i u vezi sa radom izvršeno opisanim radnjama tužioca.

Na osnovu ovih činjenica prvostepeni sud je zaključio da su bili ispunjeni uslovi iz člana 101. stav 1. tačka 5. tada važećeg Zakona o radu ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 70/01 i 73/01) jer je na opisani način ostvarena radnja koja u sebi sadrži elemente krivičnog dela krađe u pokušaju iz člana 165. stav 1. KZ Republike Srbije u saizvršilaštvu sa druga dva lica, te da je tužilac umišljajno izvršio navedene radnje i bio svestan zabranjenosti i nedozvoljenosti takve radnje i posledica koje iz toga mogu da proisteknu.

Okružni sud je preinačio prvostepenu presudu na osnovu člana 101. stav 1. tačka 5. navedenog Zakona o radu nalazeći da je pravnosnažna osuđujuća krivična presuda uslov za otkaz ugovora o radu zaposlenog zbog učinjenog krivičnog dela na radu ili u vezi sa radom. Kako ne postoji pravnosnažna osuđujuća krivična presuda tužiocu za krivično delo učinjeno na radu i u vezi sa radom, nisu bili ispunjeni uslovi za prestanak tužiočevog radnog odnosa kod tuženog i nije postojao otkazni razlog iz člana 101. stav 1. tačka 5. Zakona o radu. Rešenje direktora tuženog od 5.6.2003. godine kojim je tužiocu prestao radni odnos je ocenjen nezakonitim pa ga je Okružni sud poništio.

Okružni sud je pogrešno primenio materijalno pravo kada je uvažio žalbu tužioca i preinačio prvostepenu presudu.

Iz utvrđenih činjenica proizilazi da je tužilac učinio radnje koje predstavljaju povredu radne obaveze a koje su navedene u obrazloženju rešenja o otkazu. Okolnost što je tuženi poslodavac učinjene radnje tužioca podveo pod zakonski razlog za dati otkaz iz člana 101. stav 1. tačka 5. Zakona o radu nije od uticaja na zakonitost rešenja. Za zakonitost datog otkaza od značaja je da li učinjene radnje predstavljaju povredu radne obaveze učinjene krivicom zaposlenog i da li ta radnja predstavlja takvo ponašanje da zaposleni ne može da nastavi rad kod poslodavca.

Kako učinjene radnje tužioca predstavljaju povrede radne obaveze i ponašanje da ne može da nastavi rad kod poslodavca, a držanje straže licima koja su krala gorivo iz službenih vozila tuženog, predstavlja povredu radne obaveze iz člana 47 stav 1 tačka 4 Pojedinačnog kolektivnog ugovora to je rešenjem tuženog zakonito otkazan ugovor o radu tužiocu, a u skladu sa članom 101. stav 1. tačka 3. i 4. Zakona o radu. Rešenje tuženog je zakonito i u pogledu roka u kome je tužiocu otkazan ugovor a u smislu člana 104. Zakona o radu.

Iz navedenih razloga revizija tuženog je ocenjena kao osnovana pa je Vrhovni sud Srbije odlučio kao u izreci na osnovu člana 395 stav 1 saveznog Zakona o parničnom postupku koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 125/04).

Predsednik veća - sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

OK